

Hensikten med filmen er todelt. For det første å løfte frem og vise kvalitetene ved et av de mest sentrale forfatterskapene i norsk litteratur. Olav Duun hadde en status i samtiden som få kunne misunne ham. Han er også i kjernen av norsk kanon. Men utenfor en snever krets av litteraturforskere blir han lite lest. Han blir av mange oppfattet som utdatert. Dette er vi uenige i, og vi har et mål om å vise det motsatte.

Den andre intensjonen er å si noe aktuelt om utenforskap, og å vise at dette er et tema som ikke er nytt. Vi ønsker altså å slå bro over en del historiske forskjeller; selv om problemstillinger som dette i dag møter oss på avisforsidene knyttet til det man med en sekkebetegnelse kan kalle innvandrere, har samfunnet *alltid* hatt heterogene innslag. Det har alltid vært stigmatiserte grupper; i novellens samtid tater, til andre tider og i andre samfunnssegment jøder, samer, romfolk osv. Samtidig ønsker vi å tematisere og problematisere hvordan både stigma og fordommer kan lede til selvoppfyllende profetier.

Novellen bygger på en rekke kontraster; mellom barn-voksen, g, gsamfunn-lovløshet, skyld-uskyld, orden-kaos, innenfor-utenfor, menneske-dyr, sivilisasjon-primitivitet, ansvar-flukt, , rtilgivelse-soning, resignasjon-håp, trygghet-redsel, fortid-fremtid o.l. Selv om barnet ikles en sentral rolle, er historien langt fra å være søtladen og sentimental, tvert i mot. Når hun innser mannens skyld, og *likevel* beholder den udømmende holdningen, begynner etikken i den å bli overskridende. Det er viktig å beholde radikaliteten i dette. Det handler om respekten for den andres annerledeshet. Begge initiativtakere til filmen har ikke-norsk bakgrunn, med hybride erfaringer, samtidig som vi er fullstendig innenfor det norske samfunnet. På mange måter ønsker vi å problematisere selve skillet; samme måte som jenten befinner seg på grensen mellom barn og voksen, generøsitet og innsnevretthet, gård og villmark, posisjonerer vi oss i det liminale, *på* selve grensen, med utsikt begge veier. Vi ønsker å engasjere personer med innvandrers- og flyktningsstatus både på skuespillersiden og i lydsporet (der vi planlegger nykomponert musikk med østlig, gjerne arabisk, tilsnitt). Filmens tematikk i denne retning er likevel ikke det mest eksplisitte av dens motiver; man kan like gjerne si den forteller en spennende historie, eller er en symbolsk fremstilling av ulike måter å håndtere ondskap på. Film- og fortellerteknikk har vi tenkt å løse dette ved hjelp av flere ulike grep, ett av dem er å bruke montasjeteknikk og brechtianske Verfremdungseffekter til å antyde anakronismer som bærer bud om at plasseringen i en vag fortid like gjerne kan peke på en all-tid. Vi vil også utnytte den filmiske muligheten å la de to mannlige hovedpersonene spilles av samme skuespiller.